

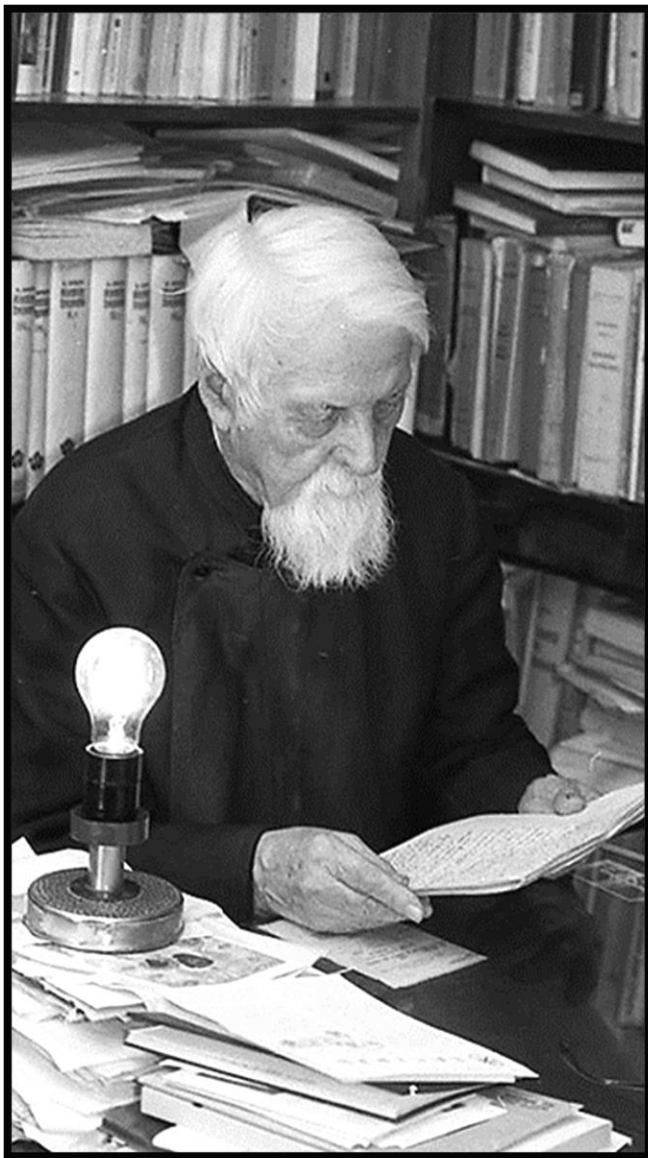

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Luminează-ți inima cu credința, întărește-o cu nădejdea, încălzește-o cu dragostea, cădește-o cu rugăciunea, curăță-o cu lacrimile, hrănește-o cu Sângele Domnului și o înalță spre cer precum o candelă aprinsă.” – Sfântul Nicolae Velimirovici

Nr. 431 / 27 martie 2022

**PĂRINTELE
DUMITRU STĂNILOAI**

1903 – 1993

ÎN TAINA CRUCII SE MANIFESTĂ BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU

Trebuie restaurată comunicarea dintre oameni. Acest lucru este cu putință numai prin compasiune, suferind pentru ei, jertfindu-ne pentru ei; doar astfel poți deschide poarta celuilalt. Oamenii sunt foarte neîncrezători. Numai o dovadă de iubire, care merge până la jertfa prin care omul se dăruiește celuilalt, poate câștiga inima celuilalt. Atunci însă, Îl imităm pe Hristos. Dar această „imitație” a lui Hristos este o unire cu El; trebuie ca Hristos să Se încorporeze în noi și să ne refacă în Sine după El, Modelul nostru originar.

Crucea este ușa Împărăției cerurilor. Trebuie să regăsim sensul Crucii ca biruință asupra morții spirituale, biruință a iubirii. Avem adeseori o reprezentare parțială despre Cruce și despre taina ei

redușă la faptul de a suporta o asceză, de a ne înfrâna de la plăceri, de la tot felul de satisfacții. Există însă și un alt sens al Crucii: compasiunea pentru celălalt. Cu siguranță însă nu putem face totul pentru celălalt dacă ținem la plăcerile noastre egoiste, dacă omul este legat de lăcomie, poftă de stăpânire, mândrie. Aceasta arată însă numai aspectul negativ al Crucii. Pot să mă apropiu de celălalt fără să-i vorbesc despre Cruce, arătându-i însă că sunt gata la toate sacrificiile pentru el. Dacă este bolnav, mă voi duce la el, voi rămâne împreună cu el. Celălalt poate suporta el însuși greutatea, persecuții, șomaj... iar eu pot să port împreună cu el această Cruce.

Inima celuilalt poate fi mișcată dacă vede că eu port o Cruce pentru el. Atunci el va înțelege sensul Crucii fără ca eu să îi spun că tocmai Crucea este cea care mă împinge să fac aceasta. O fac pur și simplu.

Să nu le predicăm doar oamenilor să-și ia Crucea, ci să o luăm noi înșine ajutându-i pe ceilalți. Voi ajunge astfel la convingerea că această Cruce nu este o suferință pentru mine. Sufăr pentru celălalt, dar această suferință pentru el mă bucură, mă odihnește, cum spune un monah de la Athos. Dacă trec pe lângă el, dacă nu rămân împreună cu el, dacă nu-l ajut, voi suferi toată viața. Poate că el se va pierde pentru totdeauna. Va spune: „Ce fel de preot e acesta? Ce fel de creștin e acesta?” Astfel, atunci când sufăr pentru el

sunt mulțumit. De aceea Hristos pe Cruce e liniștit; Sfântul Chiril al Alexandriei spune că El a adormit.

„Somn înviator în mormânt dormind, Hristoase Doamne, din cel greu somn al păcatului ai sculat tot neamul omenesc cel păcătos” (Sâmbăta Mare, Prohodul, starea a 2-a). Desigur, pe Cruce Hristos spune și cuvântul: *„Dumnezeu meu, pentru ce M-ai părăsit?”* (Marcu 15, 34). Dumnezeu trăiește împreună cu mine, omul, faptul de a se simți părăsit de Dumnezeu. Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule nostru, Care ai vrut să împingi tăgăduirea de sine până într-acolo!

Hristos a vrut să dea oamenilor asigurarea faptului că Dumnezeu nu vrea să intervină pentru Fiul Său; nu vrea să-L răzbune. Dumnezeu e lipsit de apărare în fața respingerii oamenilor; nu Se apără pe Sine Însuși. Putea interveni, dar nu vrea să o facă. Vrea să dea exemplu suferind pentru oameni, necomportându-se ca un om, nefiind supus reacțiilor. Își iubește Fiul, dar nu-L preferă oamenilor. Îl lasă în suferință.

Când Hristos spune: *„Dumnezeule meu, Dumnezeule meu!”*, El afirmă că Dumnezeu există. El spune atunci oamenilor: „Tatăl Meu nu vrea să reacționeze împotriva răutății voastre: nu vrea să vă pedepsească nici chiar pentru a-L apăra pe Fiul Său”. Dumnezeu preferă mântuirea oamenilor odihnei Fiului Său.

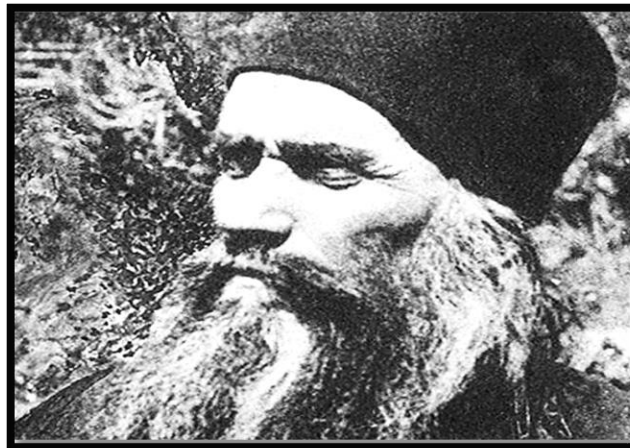
Această dimensiune a „iubirii nebune” a lui Dumnezeu pentru

oameni a fost subliniată de Nicolae Cabasila în secolul al XIV-lea. Acest autor duhovnicesc bizantin scrie că trebuia ca Dumnezeu „să facă să nu fie trecută cu vederea această iubire, arătându-i nemărginirea și convingându-ne că ne iubește cu o iubire neasemănată. Atunci găsește această lepădare de Sine, Se străduiește și Se lasă să îndure rele și încercări pentru a-i atrage, după ce i-a convins de iubirea Sa, pe cei pentru care a suferit, chiar pe oamenii care fugeau de Bunătatea prin excelență, convinși că erau urâți“. (Viața în Hristos)

Oamenii cred că Dumnezeu este indiferent, incapabil de a suferi pentru ei. Satana, care este „*tatăl minciunii*“ (In 8, 44), Îl calomniază pe Dumnezeu în fața oamenilor. Pentru a-Și arăta bunătatea și iubirea Sa de oameni, Dumnezeu li se înfățișează lipsit de apărare și suferă pentru ei.

Mulți spun: există un Dumnezeu, dar El nu este bun, pentru că îngăduie suferință. E un lucru de neînțeles pentru lume. În taina Crucii se manifestă bunătatea lui Dumnezeu. El nu pedepsește, nu reacționează, acceptă totul, chiar suferința, chiar moartea Fiului Său din iubire pentru oameni. Dacă omul nu se mântuiește, e pentru că rămâne indiferent la aceasta.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL SILUAN ATHONITUL

1866 – 1938

LIBERTATEA STĂ ÎN IUBIREA DE DUMNEZEU ȘI DE APROAPELE

Mulți oameni nu cunosc calea mântuirii, rătăcesc în întuneric și nu văd Lumina Adevărului. Dar El a fost, este și va fi, și pe toți îi cheamă cu milostivire la Sine: „*Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, cunoașteți-Mă și Eu vă voi da odihna și libertatea*“.

Iată adevărata libertate: când suntem în Dumnezeu. Înainte însă nu știam aceasta. Până la douăzeci și șapte de ani credeam numai că Dumnezeu există, dar nu-L cunoșteam, dar de când sufletul meu L-a cunoscut prin Duhul Sfânt, el se topește de dogoarea doririi Lui; și acum cu inimă fierbinte îl caut ziua și noaptea.

Domnul vrea ca noi să ne iubim unii pe alții; în aceasta stă libertatea: în iubirea de Dumnezeu și de

aproapele. În aceasta e și libertatea și egalitatea. În rangurile pământești nu poate fi egalitate, dar acest lucru nu contează pentru suflet. Nu se poate ca fiecare să fie împărat sau prinț; nu se poate ca fiecare să fie patriarh sau egumen sau întâistătător; dar în oricare rang e cu putință să iubești pe Dumnezeu și să fii bineplăcut Lui și numai aceasta contează. Și cine iubește mai mult pe Dumnezeu pe pământ, acela va avea mai multă slavă în împărăție. Cine iubește mai mult, acela se avântă cu tărie spre Dumnezeu, acela va fi aproape de El. Fiecare va fi preamărit pe măsura iubirii lui. Și am înțeles că iubirea este felurită după tăria ei.

Cineva se teme de Dumnezeu ca să nu-L supere cu ceva – aceasta e

întâia iubire. Cineva are mintea curată de gânduri – aceasta e cea de-a doua iubire, mai mare decât prima. Cineva are în chip simțit harul în sufletul său – aceasta e a treia iubire, încă mai mare. Cea de-a patra și desăvârșita iubire de Dumnezeu e atunci când cineva are harul Duhului Sfânt în suflet și în trup. Trupul unuia ca acesta se sfințește și după moarte se va preface în sfinte moaște. Așa a fost la marii sfinți mucenici, la proroci și la cuvioși. Cine a ajuns la această măsură rămâne neatins de iubirea trupească.

Sursa: **Sfântul Siluan Athonitul**, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, Editura Deisis, Sibiu, 2001

PROGRAMUL LITURGIC

Mărți <i>29 martie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri <i>30 martie</i>	08:00	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite → Sfântul Cuvios Ioan Scărarul
Joi <i>31 martie</i>	18:00	Cateheză → <i>Despre Părinții duhovnicești români pe care i-am cunoscut</i> , invitat Danion Vasile
Sâmbătă <i>2 aprilie</i>	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>3 aprilie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 4-a din Post (a Sf. Ioan Scărarul)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București